

(16) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֹהֲרֹן
 בְּקִרְבָּתָם לְפָנֵי־יְהוָה וַיִּמָּתוּ: ² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 דַּבֵּר אֶל־אֹהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל־יְבָא בְּכָל־עֵת אֶל־
 הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפְּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
 עַל־הָאָרוֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בְעֵנָן אֲרָאָה עַל־הַכַּפֹּרֶת:
³ בּוֹאֵת יְבָא אֹהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפֶר בֶּן־בְּקָר
 לַחֲטָאֵת וְאֵיל לְעֹלָה: ⁴ כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
 וּמְכַנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר
 וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בְּגַדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם
 אֶת־בְּשָׂרוֹ וְלִבְשָׁם: ⁵ וּמֵאֵת עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
 שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עֲזִים לַחֲטָאֵת וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה:
⁶ וְהִקְרִיב אֹהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר
 בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ: ⁷ וְלָקַח ^{מִלֵּילֵעִיר} אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
 וְהֶעֱמִיד אֹתָם לְפָנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ⁸ וְנָתַן אֹהֲרֹן עַל־
 שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גֹּרְלוֹת אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרֵל
 אֶחָד לַעֲזָאוֹל: ⁹ וְהִקְרִיב אֹהֲרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר
 עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַיהוָה וַעֲשָׂהוּ חֲטָאֵת: ¹⁰ וְהַשְּׂעִיר

אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַעֲזֹאֵל יַעֲמִד־חַי לְפָנַי
יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזֹאֵל הַמְדַבְּרָה׃
11 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכַפֵּר
בְּעֵדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־
לוֹ׃ 12 וְלָקַח מִלֶּאֱ־הַמִּחֻתָּה גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלְּפָנַי יְהוָה וּמִלֶּאֱ חֲפָנָיו קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה
וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרֶכֶת׃ 13 וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֹת עַל־הָאֵשׁ
לְפָנַי יְהוָה וְכִסָּה אֶת־הַקִּטְרֹת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃ 14 וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה
בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פָּנָי הַכַּפֹּרֶת וְלְפָנַי הַכַּפֹּרֶת
יִזָּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ 15 וְשַׁחַט אֶת־
שְׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לְפָרֶכֶת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם
הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלְפָנַי הַכַּפֹּרֶת׃ 16 וְכַפֵּר
עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל־
חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲל מוֹעֵד הַשְּׂכָן אֹתָם
בְּתוֹךְ טְמֵאֹתָם׃ 17 וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה אִם בְּאַהֲל מוֹעֵד
בְּבָאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל׃

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר
על הארן ולא ימות כי בעגן אראה על הכפרת
בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה כתנת בד קדש ילבש
ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור
ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורוחץ במים
את בשרו וכלבשם ומאת עדת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ולקח את שני השעירים
והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן על
שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר

עֲלֶה עִלּוֹ הַגֹּרֵל לִיהוּה וְעָשִׂהוּ חֹטְאֵת וְהִשְׁעִיר
אֲשֶׁר עֲלֶה עִלּוֹ הַגֹּרֵל לְעֹזָאֵל יַעֲמֵד חִי כִפְגִי
יְהוּה לְכַפֵּר עִלּוֹ לְשִׁלּוֹחַ אֶתוֹ לְעֹזָאֵל הַמְדַבֵּרָה
וְהַקָּרִיב אֶהְרֹן אֵת פֶּר הַחֹטְאֵת אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
בְּעָדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשִׁחֲטָה אֵת פֶּר הַחֹטְאֵת אֲשֶׁר
לוֹ וּלְקֹחַ מִלֶּאֱ הַמִּזְבֵּחַה גֹּחֲלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִכִּפְגִי יְהוּה וּמִלֶּאֱ חֹפְגִיו קִטְרֵת סַמִּים דָּקָה
וְהִבִּיא מִבַּיִת לְפָרֶכֶת וְגִתָּן אֵת הַקִּטְרֵת עַל הָאֵשׁ
כִּפְגִי יְהוּה וְכִסָּה עֲגֹן הַקִּטְרֵת אֵת הַכִּפֶּרֶת אֲשֶׁר
עַל הָעֵדוּת וּלֶאֱ יָמוּת וּלְקֹחַ מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה
בְּאֲצַבְעוֹ עַל פְּגִי הַכִּפֶּרֶת קִדְמָה וּכִפְגִי הַכִּפֶּרֶת
יִזָּה שִׁבְעַת פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֲצַבְעוֹ וְשִׁחֲטָה אֵת
שְׁעִיר הַחֹטְאֵת אֲשֶׁר לָעָם וְהִבִּיא אֵת דָּמוֹ אֶל
מִבַּיִת לְפָרֶכֶת וְעָשָׂה אֵת דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם
הַפֶּר וְהִזָּה אֶתוֹ עַל הַכִּפֶּרֶת וּכִפְגִי הַכִּפֶּרֶת וּכְפָר
עַל הַקֹּדֶשׁ מִטָּמְאֵת בְּגִי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל
חֹטְאֵתָם וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֶתֶם
בְּתוֹךְ טָמְאֵתָם וְכֹל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד

בבאו לכפר בקדשׁ עד צאתו וכפר בעדו ובעד
ביתו ובעד כל קהל ישראל

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וכלבשם ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ¹² ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ¹⁴ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ¹⁵ ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: ¹⁶ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל מועד

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וכלבשם: ⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ¹² ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ¹⁴ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ¹⁵ ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: ¹⁶ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ¹⁷ וכל אדם לא יהיה באהל מועד

בבֹּאֵוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד זְאֵתוֹ וּכְפַר בְּעֵדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל

בְּבֹאֵוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־זְאֵתוֹ וּכְפַר בְּעֵדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל: